

[A Persian translation of the message of the Universal House of Justice
dated 29 December 2015 to the Conference of the Continental Boards of Counsellors]

ترجمه‌ای از

پیام بیت العدل اعظم الهی
خطاب به کنفرانس هیئت‌های مشاورین قاره‌ای
(هیئت بین‌المللی ترجمه به زبان فارسی)

۲۹ دسامبر ۲۰۱۵

دوستان عزیز و محبوب،

نقشه‌ای که عالم بهائی قریب پنج سال پیش اجرای آن را وجهه همّت خود قرار داد حال مراحل پایانی خود را طی می‌کند و ارزیابی نهایی توفیقات رو به ازدیاد آن به زودی به پایان خواهد رسید. انجام مساعی جمعی ملهم از آن با توکل کامل به قوایی میسر بود که خداوند متعال به حبیبانش عنایت فرموده است. در این لحظات تأمل و بازنگری که در جمع شما حاضریم به خوبی آگاهییم که یاران الهی با عزمی راسخ مصمم‌اند که نقشه جاری را به نحوی مطلوب به اتمام رسانند و مشتاق‌اند در مسیری که تجربه رهنمود آن بوده است به پیش روند.

دست‌آوردهای چشم‌گیر نقشه شاهدهی است گویا بر مسافت قابل توجهی که تا کنون طی شده است. تحقق هدف افزایش تعداد محدوده‌های جغرافیایی به پنج‌هزار که در هر کدام یک برنامه رشد با هر سطحی از فشردگی در حال اجرا باشد در ماه‌های باقی مانده تا رضوان ۲۰۱۶ قابل حصول است. ده‌ها محدوده جغرافیایی موجودند که بیش از هزار و گاهی چندین هزار نفر از سکنه آن در یک الگوی مستحکم فعالیت که مرتباً تعداد بیشتری را در بر می‌گیرد مشارکت می‌نمایند و جوامعی را پرورش می‌دهند که عادات فکری و عملی‌اش از آثار حضرت بهاءالله سرچشمه می‌گیرد. تا به حال نیم‌میلیون نفر در سراسر جهان توانسته‌اند حدّ اقلّ کتاب اول دوره‌های متسلسل را تکمیل نمایند، توفیقی خارق‌العاده که شالوده محکمی را برای سیستم توسعه منابع انسانی بنا نهاده است. بینشی قاطع از اینکه چگونه می‌توان در بنای دنیایی جدید مشارکت نمود نسلی از جوانان را به میدان عمل آورده است. رهبران اجتماع در بعضی از نقاط جهان با شگفتی از آنچه مشاهده نموده‌اند مؤکداً از بهائیان می‌خواهند که برنامه‌های خود را برای تعلیم و تربیت افراد جوان وسعت دهند. مؤسسات و نهادهای بهائی که با پیچیدگی روزافزون فعالیت‌ها رو به رو هستند راه‌هایی می‌جویند تا با گسترش همکاری و حمایت متقابل، مجهودات تعداد فزاینده‌ای از دوستان را سازمان دهند. قابلیت برای یادگیری که میراثی ارزشمند از نقشه‌های پیشین است از قلمرو ترویج و تحکیم فراتر رفته در حال گسترش به سایر مجهودات بهائی به خصوص اقدام اجتماعی و شرکت در گفتمان‌های رایج در اجتماع است. این مشتاقان، جامعه اسم اعظم را جامعه‌ای مستحکم مشاهده می‌کنند با

موهبت توانایی و تجارب حاصله از دو دهه مجهودات بی‌وقفه متمرکز بر یک هدف مشترک: پیشبرد قابل ملاحظه‌ای در فرایند دخول افواج.

شکلی نیست که این فرایند باید به مراتب پیشتر رود، معذک توفیقات حاصله نشان می‌دهد که پیشرفتی قابل ملاحظه هم‌اکنون حاصل شده است، پیشرفتی که یاران را در استفاده از قابلیت‌های خویش برای انجام وظایف سنگین‌تری آماده نموده، وظایفی که برسنگینی کار مؤسسه شما نیز در صف آرایی دوستان برای برآوردن مستلزمات آن خواهد افزود. در نقشه آینده که در شروع دومین قرن عصر تکوین امر الهی به پایان خواهد رسید از احبای عزیز عالم دعوت خواهیم نمود تا برای به ثمر رساندن بذرهایی که در طی پنج نقشه قبلی با چنان پشتکار و محبتی کاشته و آبیاری شده کوشش لازم را مبذول دارند.

پیدایش یک برنامه رشد

بسط فرایند رشد در یک محدوده جغرافیایی اگرچه طبعاً دارای ویژگی‌های منحصر بفردی است که همیشه با استعداد روحانی نفوسی که با تعالیم الهی آشنا می‌شوند شکل می‌گیرد ولی با برخی خصوصیات مشترک نیز مطابقت دارد. بسیاری از این خصوصیات در پیام سال ۲۰۱۰ این جمع خطاب به کنفرانس مشاورین مطرح و در آن به نمادهایی که پیشرفت در مسیر توسعه را مشخص می‌سازد اشاره شده است. در این مدت، درک جمعی از مستلزمات عبور یک محدوده از اولین و سپس از دومین نماد افزایش یافته است.

در طی نقشه پنج‌ساله در حال اتمام وظیفه یاران این بوده که آموخته‌های نقشه‌های قبلی را برای گسترش فرایند رشد در هزاران محدوده جدید به کار گیرند. تجربه نشان داده است که موفقیت تا حد زیادی به این بستگی دارد که مؤسسات بتوانند با کمک احبای سایر محدوده‌های جغرافیایی اقدامات یک جامعه بهائی را از طریق مثلاً گروه‌های تبلیغی و یا راهنمایان سیار تقویت نمایند. در بسیاری از نقاط، فرایند مؤسسه آموزشی با کمک احبای جوامع هم‌جواری قوی‌تری که برای تماس با جمعیت محلی به خصوص جوانان و حمایت از آنان در آغاز خدمت‌شان طرقی مبتکرانه می‌یابند شروع می‌شود. حرکت بخشیدن به اقدامات در یک محدوده به ویژه جایی که هنوز فتح روحانی نشده وقتی بسیار مؤثرتر است که یک یا چند نفر به عنوان مهاجر داخلی در آنجا اسکان گزیده توجه خود را به مردمانی با استعدادهای روحانی در قسمتی از دهکده و یا حتی در یک خیابان معطوف نمایند. در نقشه فعلی بیش از چهار هزار و پانصد نفر تا به حال برای خدمت به این طریق قیام نموده‌اند که خود توفیقی قابل تحسین است.

صرف نظر از مجموعه استراتژی‌های به کار گرفته شده، هدف اصلی آن است که در محدوده جغرافیایی فرایندی برای قابلیت‌سازی آغاز شود که از طریق آن، ساکنان محدوده با انگیزه کمک به رفاه مادی و معنوی جوامع خود توانایی لازم را برای خدمت کسب نمایند. چون این شرط اساسی تأمین گردد یک برنامه رشد ایجاد گشته

است. حمایت اعضای هیئت معاونت و مساعدین آنان در این راه البته ضروری است زیرا که مشارکت نزدیک‌شان از اولین مراحل فعالیت به احباً کمک می‌کند تا پیشی روشن و متحد از آنچه مورد نیاز است داشته باشند.

تقویت الگوی عمل

به زودی یک هسته مرکزی از دوستان در محدوده جغرافیایی شکل می‌گیرد که با هم خدمت می‌کنند، با یکدیگر مشورت می‌نمایند، و به تنظیم فعالیت‌ها می‌پردازند. برای پیشرفت بیشتر فرایند رشد، تعداد افرادی که چنین تعهد مشترکی دارند باید زیادتر شود و قابلیت‌شان نیز برای عمل سیستماتیک در چارچوب نقشه افزایش یابد. رشد، به مانند تکامل یک موجود زنده، در شرایط مناسب، می‌تواند با سرعت حاصل گردد.

مهم‌ترین این شرایط وجود یک فرایند آموزشی در حال تحکیم است که نقش عمده‌ای در حرکت جمعیت‌ها ایفا می‌کند. در این صورت، هم شمار کسانی که مطالعه موادّ درسی مؤسسه آموزشی را آغاز می‌کنند افزایش می‌یابد و هم دوستانی که با شروع این مطالعه انرژی خود را هم‌زمان صرف تشکیل کلاس‌های کودکان، گروه‌های نوجوانان، جلسات دعای جمعی و یا فعالیت‌های مربوطه دیگر می‌نمایند، حمایت و مساعدت می‌شوند تا دوره‌های بعدی را تکمیل کنند. با تداوم حرکت افراد در دوره‌های مؤسسه و ورودشان به میدان عمل، دایره کسانی که فرایند رشد را استمرار می‌بخشند گسترش می‌یابد. میزان پیشرفت تا حدّ زیادی بستگی به کیفیت کوشش افرادی دارد که به عنوان راهنما خدمت می‌کنند. در این مرحله اولیه، اکثر راهنمایان ممکن است هنوز از سایر محدوده‌های جغرافیایی باشند اما در عین حال چند نفر از احبای محلی هم تعلیم می‌بینند تا با افزایش قابلیت‌هایشان به دیگران برای مطالعه موادّ درسی مؤسسه کمک نمایند. تلاش برای آماده‌سازی اولین گروه راهنمایان از داخل محدوده باید مسیری را برای عبور از میان دو پیامد نامطلوب بیابد. اگر دوره‌های مؤسسه عجولانه به پایان رسد قابلیت خدمت به حدّ کافی پرورش نمی‌یابد و برعکس اگر مطالعه این دوره‌ها بیش از حدّ طولانی گردد پویایی لازم برای پیشرفت حاصل نمی‌شود. راه حلّ‌های مبتکرانه در موقعیت‌های مختلف به کار گرفته شده است تا تعادل لازم حاصل گردد و بعضی از ساکنین محدوده در طول مدّتی معقول قادر شوند به عنوان راهنما خدمت کنند.

تمهیدات آموزشی البته به تنهایی موجب پیشرفت نمی‌شود. اگر با فوریت ترتیباتی برای همراهی افراد در میدان خدمت صورت نگیرد مساعی در راه قابلیت‌سازی بی‌نتیجه می‌ماند. حمایت کافی به مراتب از کلمات تشویق‌آمیز فراتر می‌رود. کار کردن در کنار شخصی با تجربه در حین آماده شدن برای انجام وظیفه‌ای ناآشنا موجب افزایش آگاهی نسبت به امکانات موجود می‌شود. اطمینان به وجود کمک‌های عملی شهادت‌بخش فردی است که برای اولین بار مبادرت به شروع یک فعالیت می‌کند. به این ترتیب نفوس با کمک یکدیگر درک خود را افزایش می‌دهند، هریک با فروتنی بینش‌های آموخته در هر زمان را با دیگران در میان گذاشته مشتاق یادگیری از همراهان خویش در طریق خدمت می‌شوند؛ تردید زایل و قابلیت حاصل می‌شود تا جایی که فرد می‌تواند مستقلاً به فعالیت پردازد و به نوبه خود دیگران را در همان مسیر همراهی کند.

برای مؤسسه آموزشی، حرکت منظم شرکت‌کنندگان در دوره‌های متسلسل، احتیاج روزافزونی به حمایت سیستماتیک از کسانی به وجود می‌آورد که به عنوان معلمین کلاس‌های کودکان، مشوقین نوجوانان، و راهنمایان، خدمات خود را شروع می‌کنند. فرصت‌هایی به طور طبیعی فراهم می‌شود که از میان گروه اولیه مؤمنین، افراد باتجربه در فعالیت‌های آموزشی به تازه‌واردین کمک نمایند. آمادگی یک فرد برای کمک به پیشرفت دیگران در خدمت ممکن است موجب شود که مسئولیت‌های خاصی به او واگذار شود. بدین ترتیب هماهنگ‌کنندگانی برای هر یک از سه مرحله فرایند آموزشی بر حسب نیاز و به تدریج تعیین می‌گردند که انگیزه اقدامات‌شان همواره بسط قابلیت دیگران و ترویج دوستی منبعث از همکاری و معاضدت است.

بدیهی است که فرایند مؤسسه آموزشی قابلیت لازم برای طیف وسیعی از مجهودات را ایجاد می‌کند؛ از همان دوره‌های ابتدایی شرکت‌کنندگان تشویق می‌شوند که برای ملاقات به منازل دوستان‌شان رفته مناجاتی را با هم مطالعه نمایند و یا مطلبی از تعالیم بهائی را با آنان در میان گذارند. ترتیبات موجود برای حمایت از احبب در این مجهودات اکثراً غیررسمی نهایتاً کفایت نمی‌کند و لزوم وجود یک لجنه تبلیغ ناحیه‌ای را خبر می‌دهد که تمرکز اصلی اش بسیج افراد اغلب از طریق تشکیل گروه‌هایی به منظور گسترش مستمر الگوی فعالیت در محدوده جغرافیایی می‌باشد. اعضای این لجنه هر فرد را همکار بالقوه در این مشروع همگانی می‌شمرند و نقش خود را در پرورش دادن روح هدفی مشترک در جامعه می‌دانند. با تأسیس این لجنه تلاش‌های جاری برای تشکیل جلسات دعا، ملاقات‌های خانوادگی، و نشر نفعات الله می‌تواند به نحو قابل توجهی گسترش یابد. لازم است که شما محافل ملی و شوراهای منطقه‌ای بهائی و به همان اندازه مؤسسات آموزشی را نیز تشویق نمایید تا کماکان مترصد فرارسیدن زمانی باشند که شرایط در یک محدوده جغرافیایی ایجاب می‌کند که ترتیبات سازمان‌دهی، شکلی مشخص به خود گیرد به نحوی که برای ایجاد ساختارهای رسمی نه با شتاب و نه با تعویق غیر لازم عمل کنند.

نهادهای موجود در محدوده جغرافیایی نیز، درست به مانند افراد، در شروع انجام کار نیازمند مساعدت می‌باشند. در این راستا، کمک اعضای هیئت معاونت ضروری است اما این کمک از جمله وظایف مهم شورای منطقه‌ای و در هر جا که شورا وجود ندارد از وظایف محفل ملی نیز می‌باشد و هم‌چنین توجه فوری مؤسسات آموزشی را می‌طلبد. قابلیت خدمت با کفایت در سطح یک محدوده وقتی افزایش می‌یابد که فضاهایی ایجاد شود تا در آن احببای دست‌اندرکار امور بتوانند هدایات را مطالعه نموده، اقدامات‌شان را در پرتو آن بازنگری کرده بینش‌هایی از آن کسب نمایند و نیز با مجموعه وسیع‌تری از دانش حاصله در محدوده‌های مجاور و دور مرتبط شوند. هدف مشورت در چنین فضاهایی طراحي انتزاعی برنامه‌ها نیست بلکه اغلب درک واقعیت محدوده جغرافیایی در آن برهه مخصوص از زمان و تشخیص گام‌های فوری بعدی به منظور تسهیل پیشرفت است. نفوس قائم به خدمت در سطح منطقه‌ای یا ملی البته می‌توانند در ارائه توصیه به احبب و گسترش افق دیدشان نسبت به توفیقات قابل حصول کوشا باشند اما تمایلی به تحمیل انتظارات خود بر فرایند برنامه‌ریزی نخواهند داشت بلکه به افراد فعال در محدوده کمک می‌کنند تا توانایی خود را برای طرح و اجرای یک سلسله اقدامات مبتنی بر تجارب در سطح محلی و آشنایی با شرایط واقعی به تدریج افزایش دهند. مؤسسات منطقه‌ای و ملی جهت بسط قابلیت

یادگیری و اقدام سیستماتیک در نهادهای محدوده جغرافیایی لازم است در مساعی خود برای یاری رساندن به نهادها مسئولانه و روش‌مند عمل کنند. حمایت هیئت معاونت از این کار موجب خواهد شد که هر یک از عناصر فرایند رشد خصایص لازم را دارا باشد و تمامیت و انسجام همه مجهودات محفوظ ماند.

انگیزه یادگیری از طریق عمل البته از همان ابتدا در بین یاران موجود است. آغاز برگزاری ادوار سه‌ماهه فعالیت فرصتی برای بهره‌گیری از این قابلیت پیش می‌آورد و سبب تقویت مستمر آن می‌گردد. گرچه این قابلیت بیشتر مرتبط با مرحله تأمل و برنامه‌ریزی یک دور است، به خصوص جلسه تأمل و بازنگری که قوه نباض و منظم‌کننده فعالیت‌ها است، ولی در عین حال این قابلیت است که در طول دور سه‌ماهه از سوی کسانی که خطوط عمل مرتبط را دنبال می‌کنند مورد استفاده قرار می‌گیرد. این جمع شاهد آن است که با تسریع یادگیری، یاران الهی قابلیت بیشتری می‌یابند تا بر موانع کوچک و بزرگ غلبه نمایند، علل بنیادی آنها را تشخیص دهند، اصول زیربنایی را بررسی کنند، تجارب مربوطه را منظور دارند، گام‌های اصلاحی را شناسایی نمایند و بهبود و پیشرفت را ارزیابی کنند تا آنکه فرایند رشد مجدداً قوی و محکم گردد.

تقلیب فردی و جمعی که به مدد کلام الهی ایجاد می‌شود هسته مرکزی الگوی عملی است که در یک محدوده جغرافیایی شکل می‌گیرد. یک شرکت‌کننده از آغاز دوره‌های متسلسل از طریق بررسی مفاهیم مهم از قبیل نیایش، خدمت به عالم انسانی، حیات روح، و تعلیم و تربیت کودکان و جوانان، با آثار حضرت بهاء‌الله آشنا می‌شود. وقتی فرد عادت مطالعه و تعمق در کلام خلاق الهی را تقویت می‌کند این فرایند تقلیب، خود را به شکل توانایی بیان درک شخصی از مفاهیم عمیق و بررسی واقعی روحانی در گفتگوهای مهم، ظاهر می‌سازد. این قابلیت‌ها نه فقط در مباحث متعالی که بیش از پیش از خصایص تعاملات درون جامعه است نمایان می‌گردد بلکه در گفتگوهای و رای آن نیز ظاهر می‌شود، به ویژه بین جوانان بهائی و هم‌سالان‌شان، و سپس به مادران و پدران بسط می‌یابد که فرزندان‌شان از برنامه‌های آموزشی جامعه بهره می‌گیرند. از طریق چنین تبادل نظرهایی، آگاهی از قوای روحانی افزایش می‌یابد، دوگانگی‌های ظاهری جای خود را به بینش‌های شگفت‌آور می‌دهد، یک حس اتحاد و رسالت مشترک تقویت می‌شود، اطمینان به اینکه می‌توان جهان بهتری ساخت ازدیاد می‌یابد و تعهد به عمل مشهود می‌گردد. چنین گفتگوهای متمایزی به تدریج تعداد دائم التزایدی را به مشارکت در انواع فعالیت‌های جامعه جلب می‌نماید. استعداد روحانی و تجربه شرکت‌کنندگان به نحوی طبیعی موجب طرح موضوع ایمان و ایقان می‌گردد. بنا بر این با شتاب‌گیری فرایند مؤسسه آموزشی در یک محدوده جغرافیایی، نشر نفحات الله در زندگی دوستان اهمیت بیشتری می‌یابد.

با ادامه پیشرفت، قابلیت برای گفتگوهای هدف‌مند در نقشه‌های مؤسسات مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد. با آغاز رسمی ادوار سه‌ماهه، از این قابلیت در دوران ترویج که در تعیین نتایج نهایی هر دوره نقشی حیاتی دارد استفاده بیشتری می‌شود. اهداف دقیق هر مرحله ترویج البته بسته به شرایط محدوده و وضعیت جامعه بهائی تغییر می‌کند. در بعضی موارد هدف اصلی افزایش مشارکت در فعالیت‌های اصلی نقشه است و در سایر موارد، احباً با

آمادگی برای اقبال به امر مبارک مواجه می‌شوند. در محیط‌های گوناگون از جمله بیوت تبلیغی و دیدار در منازل، گفتگو در باره نفس مقدّس حضرت بهاء‌الله و مقصد از رسالت آن حضرت به میان می‌آید. اقداماتی که در طی این مرحله انجام می‌شود این امکان را فراهم می‌سازد که توان‌مندی‌های کسب شده از طریق مطالعه موادّ درسی مؤسسه به مرحله عمل درآید و تلطیف شود. با ازدیاد تجربه، احبّا آموخته‌تر می‌شوند تا هر هنگام گوش شنوا یافتند آن را تشخیص دهند، زمان ابلاغ صریح‌تر پیام الهی را بدانند، در رفع موانع موجود برای فهم و درک مطالب بکوشند، و به متحرّیان حقیقت در پذیرش امر مبارک کمک کنند. شیوه فعالیت گروهی به احبّا امکان می‌دهد که در معیت یکدیگر خدمت کنند، از حمایت متقابل برخوردار باشند و بر اعتماد بیفزایند — حتی هنگامی که به طور انفرادی عمل می‌کنند می‌آموزند که برای حصول نتایج بیشتر با هماهنگی عمل نمایند. تمرکز قوا و صرف وقت احبّا در این مرحله کوتاه ولی سرنوشت‌ساز دور سه‌ماهه به فعالیت‌ها شدت و حدّت لازم را می‌بخشد. این عزم جزم، قوای جامعه را مضاعف می‌سازد و دوستان در هر دور می‌آموزند که بیش از پیش به تأییدات لاریبیه الهیه‌ای که اقدامات‌شان جاذب آن است متکی باشند.

پنج سال پیش، اکثر محدوده‌های جغرافیایی با برنامه فشرده رشد در نقاطی بودند که از قبل تعداد متناسبی از احبّا اغلب به صورت پراکنده زندگی می‌کردند. تلاش این احبّا برای پیشرفت امور از طریق دعوت به مشارکت دوستان، همکاران، خویشان، و آشنایان در بالا بردن سطح فعالیت در سراسر محدوده بسیار مؤثر بود. گسترش دایره شرکت‌کنندگان از این طریق برآستی جنبه‌ای آشنا از حیات بهائی شده و ادامه کماکان آن ضروری خواهد بود. در عین حال، تجربه نشان می‌دهد که برای تسریع رشد از طریق حرکت مداوم شرکت‌کنندگان جدید به فرایند مؤسسه، به اقدامات بیشتری نیاز است. الگوی حیات جامعه در نقاطی که سرشار از استعداد روحانی است باید توسعه یابد زیرا در این مراکز کوچک جمعیت است که می‌توان فعالیت‌های فشرده‌ای را تثبیت نمود. با اشتغال به برنامه‌های جامعه‌سازی در چنین محیط‌های کوچکی است که ابعاد در هم تنیده حیات جامعه با نهایت انسجام بروز می‌کند، در اینجاست که فرایند تقلیب جمعی عمیقاً احساس می‌شود، و در اینجاست که در میقات معین، قدرت اجتماع‌سازی مکنون امر مبارک مشهودتر می‌گردد.

بنا بر این وظیفه مهمی که در آغاز نقشه آینده در انتظار شما و هیئت معاونت می‌باشد اینست که به دوستان در همه جا کمک نمایید تا این موضوع را درک کنند که برای تداوم و تشدید قوا در برنامه‌های رشد موجود، استراتژی شروع فعالیت‌های جامعه‌سازی در محله‌ها و دهکده‌ها باید به طور وسیع به کار گرفته شود و به نحوی سیستماتیک پی‌گیری گردد. افرادی که در چنین نواحی خدمت می‌کنند می‌آموزند که چگونه هدف فعالیت‌ها را توضیح دهند، چگونه حسن نیت خویش را در عمل نشان دهند، چگونه محیطی به وجود بیاورند که افراد مردّد اطمینان یابند، چگونه به ساکنین محل کمک کنند تا امکانات ارزشمند حاصله از همکاری را دریابند، و چگونه آنان را تشویق نمایند تا برای خدمت به منافع جامعه خود به پا خیزند. در عین حال، شناخت ارج واقعی این کار باید موجب آگاهی بیشتر در باره لطافت ماهیت آن نیز باشد. یک الگوی عمل در حال ظهور در یک ناحیه کوچک می‌تواند به آسانی بر اثر توجه بیش از حد از بیرون به خاموشی گراید. پس تعداد دوستانی که به چنین

نقاطی نقل مکان می‌کنند یا مرتباً از آن دیدن می‌نمایند نباید الزاماً زیاد باشد زیرا نهایتاً و در اصل فرایند آغاز شده فرایندی است که به خود ساکنین محل متکی است. اما وظیفه کسانی که به این فرایند کمک می‌کنند تعهدی است درازمدت و اشتیاق به آشنایی نزدیکی است با واقعیت‌های موجود در ناحیه به نحوی که آنان جزئی از حیات جامعه محلی شوند، از هر شائبه تعصب و پدرمآبی برکنار باشند، و به ایجاد پیوندهای دوستی واقعی که شایسته همراهان در یک سفر روحانی است موفق شوند. پویایی حاصله در چنین فضاهاهی موجب ایجاد حس قوی از حرکت و اراده جمعی می‌شود. به مرور زمان تعامل در تمامی محدوده جغرافیایی و در مراکز فعالیت‌های فشرده موجب تبادل بینش‌های وسیع ناشی از سعی در اجرای تعالیم الهی در زمینه‌های مختلف می‌گردد.

با ادامه تقویت و توسعه فعالیت‌های جامعه‌سازی در یک محدوده جغرافیایی پیشرفت بارزی حاصل می‌شود. حال کلیه عناصر یک سیستم لازم برای تداوم رشد فراهم است. رسیدن به دومین نماد رشد در طول پیوستار توسعه که پنج سال پیش برای شما توصیف کردیم با پیشرفت‌های کیفی همراه است ولی پیشرفت‌های کمی را هم شامل می‌شود از قبیل افزایش در تعداد شرکت‌کنندگان در گفتگوهای که موجب می‌شود استعداد روحانی شناسایی و پرورش یابد، در تعداد ملاقات‌های منازل، در فعالیت‌های اساسی و مشارکت در آنها، در تعداد افرادی که دوره‌های متسلسل را شروع می‌کنند و کسانی که به حمایت دیگران که با اطمینان به خدمت برخاسته‌اند می‌پردازند. حضور در جلسات ضیافات نوزده روزه و ایام متبرکه توسط محافل روحانی محلی توسعه می‌یابد. چنین ترقیاتی نشانه‌های واضح یک پیشرفت عمیق‌تر است یعنی گسترش تدریجی یک الگوی حیات جامعه بر اساس تعالیم حضرت بهاءالله در بین یک جمعیت. در نتیجه تعداد مؤمنین به طور طبیعی افزایش می‌یابد.

مسیری که به ایجاد یک برنامه فشرده رشد منتهی می‌شود در پنج سال گذشته روشن‌تر شده است. این مسیر باید مشتاقانه دنبال شود. دعوت این جمع در نقشه آینده این خواهد بود که رشد در تمام محدوده‌ها سرعت یابد. علی‌رغم اینکه فراز و نشیب از خصوصیات طبیعی یک فرایند ارگانیک می‌باشد، شایسته است پیشرفت روشنی در طی بیست دور آینده حاصل گردد. این تلاش جمعی باید در پی آن باشد که تا رضوان سال ۲۰۲۱ تعداد محدوده‌های جغرافیایی با برنامه فشرده رشد به پنج هزار بالغ گردد.

این مشتاقان در حالی این هدف را با عالم بهائی در میان می‌گذارند که به خوبی آگاهند که نیل به آن امری است بس دشوار؛ انجام آن مستلزم جهدی شایان و تلاشی فراوان خواهد بود و فداکاری‌های بی‌شماری را در پی خواهد داشت. اما با توجه به شرایط مصیبت‌بار عالم بشری که با محرومیت از اکسیر تعالیم حضرت بهاءالله هر روز به محنتی جدید مبتلا است وجداناً نمی‌توانیم از پیروان فداکار آن حضرت خواسته‌ای کم‌تر از این داشته باشیم. انشاءالله جدیت احبای عزیز شایسته آن باشد که به عنوان تاج و هاج زحمات صدساله منظور گردد و صحنه را برای اقدامات فوق‌العاده با از خودگذشتگی‌های بی‌سابقه‌ای که تا به حال تصورناپذیر بوده و باید زینت بخش قرن دوم عصر تکوین گردد آماده نماید.

در ماه‌های آینده، شما با محافل ملی مشورت‌هایی خواهید داشت تا پیامدهایی را که این هدف جهانی برای جوامع آنان در بردارد با آنها بررسی نمایید. این مشورت‌ها باید به سرعت گسترش یابد تا به سطح محلی برسد. سپس نوبت عمل فرا می‌رسد. پیش‌بینی این است که پیشرفت در مناطقی که یک یا چند برنامه فشرده رشد برای مدتی ادامه داشته است سریع‌تر حاصل خواهد شد زیرا این محدوده‌ها به مانند منبع ارزشمندی از دانش و تجربه و ذخیره‌ای از منابع انسانی برای تقویت نواحی اطراف عمل می‌کنند. پی‌گیری این هدف منتج به پیدایش برنامه‌های جدید رشد نیز خواهد شد — اغلب در محدوده‌های فتح نشده که هم‌جوار محدوده‌هایی پیشرفته‌تر هستند. سرچشمه این چنین مساعدت‌هایی هدایات صادره در الواح نقشه ملکوتی است.

استقبال از تعداد زیاد و مدیریت امور

در حالی که در یک برنامه رشد نوین تعداد افرادی که در یک محدوده جغرافیایی به پیشبرد آن مشغول‌اند احتمالاً انگشت‌شمارند و مشارکت‌کنندگان ممکن است فقط اعضای چندین خانوار باشند، این ارقام در یک برنامه فشرده رشد همان طور که انتظار می‌رود بزرگ‌تر می‌شوند: شاید ده‌ها نفر در کار ترویج و تحکیم فعال‌اند و تعداد شرکت‌کنندگان ممکن است بیش از صد نفر باشد. اما توانایی برقراری ارتباط با تعداد زیاد یعنی وجود صد نفر یا بیشتر که خدمات‌شان آنان را با صدها و یا حتی هزاران نفر مرتبط بسازد مستلزم قابلیت انطباق با افزایش قابل ملاحظه‌ای در پیچیدگی امور است.

با فشرده‌تر شدن فرایند رشد، مساعی احباً برای اشتغال به گفتگوهای هدف‌مند آنان را به فضاهاى اجتماعى فراوانى سوق مى‌دهد و این امکان را به وجود می‌آورد که گروه وسیع و متنوعی از مردمان با تعالیم امر مبارک آشنا شوند و به طور جدی در باره کمک‌هایی که می‌توانند به بهبود جامعه بنمایند تأمل کنند. به علاوه، تعداد فزاینده‌ای از منازل، محل فعالیت‌های جامعه‌سازی و مراکز نشر انوار الهی می‌گردد. فرایند مؤسسه آموزشی مورد حمایت تعداد روزافزونی از راهنمایان توانا قرار می‌گیرد که بین خود در طی ادوار پیاپی، گاهی با برنامه‌های فشرده مخصوص، تمامی دوره‌های متسلسل مؤسسه را ارائه می‌دهند. توسعه منابع انسانی بدین ترتیب با کم‌ترین وقفه به پیش می‌رود و منبعی دائم التزاید از خادمان ایجاد می‌کند. این فرایند با جلب گروه‌های گوناگونی از ساکنین محدوده ادامه می‌یابد ولی جوانان اکثر کسانی هستند که دوره‌ها را می‌گذرانند. تعداد کثیری از نفوسی که حیات‌شان به نحوی تحت تأثیر فعالیت‌های جامعه قرار گرفته اثرات تقلیب‌کننده مطالعه کلام الهی را تجربه می‌کنند. در حالی که سالکان نوپای مسیر خدمت افزایش می‌یابد پیشرفت قابل توجهی در همه جنبه‌های مجهودات جامعه‌سازی دوستان حاصل می‌گردد. تعداد مشوقین گروه‌های نوجوانان و معلمین کلاس‌های کودکان مضاعف شده گسترش این دو برنامه مهم را موجب می‌شود. کودکان از کلاسی به کلاس بالاتر می‌روند و گروه‌های نوجوانان سال به سال به پیش رفته یادگیری‌های خود را در خدمت به اجتماع جامعه عمل می‌پوشانند. نهادهای محدوده جغرافیایی با پشتیبانی محافل روحانی محلی عبور طبیعی شرکت‌کنندگان را از یک مرحله فرایند آموزشی

به مرحله بعدی تشویق و تسهیل می‌نمایند. بدین ترتیب یک سیستم آموزشی با تمام عناصر تشکیل دهنده آن که به منظور استقبال از تعداد کثیری از نفوس قادر به گسترش می‌باشد در محدوده جغرافیایی عمیقاً تثبیت گشته است.

این نوع پیشرفت مستلزم تلاش هماهنگ دوستان ساکن در نقاط مختلف محدوده است. با این حال، تجارب نقشه کنونی نشان می‌دهد که الگوی عملی که بتواند تعداد زیادی را در برگیرد عمدتاً از کوشش برای رساندن تعداد بیشتری از محله‌ها و دهکده‌ها — مکان‌هایی که قوای روحانی موجب تغییرات سریعی در یک گروه از مردم می‌گردد — به مرحله‌ای از پیشرفت است که در آن می‌توان فعالیت‌های فشرده را تداوم بخشید. چند نفر در داخل هر یک از این مکان‌ها مسئولیت فرایند قابلیت‌سازی در ساکنان را به عهده می‌گیرند. طیف وسیع‌تری از مردم به گفتگوهای پرمحتوا مشغول می‌شوند و فعالیت‌ها در آن واحد به روی همه گروه‌های مختلف — دسته‌هایی از دوستان و همسایگان، فوجی از جوانان، تمامی اعضای خانواده‌ها — باز می‌شود و آنان را به درک بهتری از اینکه چگونه اجتماع اطراف‌شان می‌تواند ترتیبی بدیع یابد، قادر می‌سازد. تشکیل جلساتی برای دعای جمعی، گه‌گاه در سحرگاهان، ارتباطی عمیق‌تر با ظهور حضرت بهاء‌الله در وجود همه ایجاد می‌کند. عادات متداول، رسوم سنتی، و شیوه‌های ابراز و بیان، همه مستعد تغییر می‌شوند که نشانه‌های ظاهری یک تقلیب باطنی پرمعنی است، تقلیبی که نفوس زیادی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. پیوندهایی که آنان را به یکدیگر مرتبط می‌سازد محبت‌آمیزتر می‌گردد. خصایص حمایت متقابل، تعاون و تعاضد، و خدمت به یکدیگر تدریجاً به ویژگی‌های برجسته فرهنگی پویا تبدیل می‌شود که در بین افرادی که به این فعالیت‌ها مشغول‌اند در حال جلوه و ظهور است. دوستان در چنین مکان‌هایی نهادهای محدوده جغرافیایی را یاری می‌رسانند تا فرایند رشد را به نقاط دیگر محدوده گسترش دهند زیرا مشتاق‌اند که به دیگران نیز مفاهیم آن تقلیبی را معرفی نمایند که خود اثراتش را مشاهده کرده‌اند.

احبای الهی در طی مجهودات‌شان به استعداد روحانی در بین جمعیت‌های خاصی برمی‌خورند که از اعضای یک قوم یا قبیله و یا گروه دیگری هستند و احياناً در محیطی کوچک متمرکزند و یا در سراسر محدوده جغرافیایی و ورای آن پراکنده هستند. اقبال این چنین مردمانی به امر مبارک و نفوذ قوای تهذیب‌کننده آن بر زندگی‌شان مقتضیاتی را در بر دارد که باید به یادگیری در باره آنها پرداخت. تأکید بر اهمیت این نکته در راه پیشرفت امر الله است: هر قومی در نظم جهانی حضرت بهاء‌الله سهمی دارد و همگان باید تحت لوای وحدت عالم انسانی در آیند. مراحل اولیه مجهودات سیستماتیک برای ایجاد تماس با یک جمعیت و ترغیب آنان به شرکت در فرایند قابلیت‌سازی هنگامی به نحوی بارز سرعت می‌گیرد که اعضای آن جمعیت خود پیش‌گامان آن باشند. این افراد از بینشی خاص در مورد قوا و ساختارهای اجتماع‌شان برخوردارند که می‌تواند به طرق گوناگون فعالیت‌های در دست اقدام را تحکیم بخشد.

پیشرفت رشد در محدوده جغرافیایی ضروریات وسیعی برای طرح سازمان‌دهی مؤسسه آموزشی به وجود می‌آورد. حال هماهنگ‌کنندگان بیشتری مورد نیازند که بعضی از آنان ممکن است تلاش‌های خود را در یک قسمت بخصوص محدوده متمرکز سازند اما این مسئله نباید منتج به ایجاد لایه اداری دیگری گردد. حصول

توفیقات زیاد از طریق همکاری زمانی میسر می‌شود که هماهنگ‌کنندگان به صورت گروهی با هم شروع به کار نمایند و گاهی نیز از سایر افراد باتجربه کمک بگیرند. تعامل مداوم و تبادل تجربه بین این گروه‌ها مستمراً درک را غنی می‌سازد و بر کارایی خدمات‌شان می‌افزاید. هماهنگ‌کنندگان هم‌چنین درمی‌یابند که اگر احبایی که به عنوان معلم کلاس‌های کودکان، مشوق نوجوانان و راهنما خدمت می‌نمایند و نزدیک به هم زندگی می‌کنند بتوانند در گروه‌های کوچک و در محیط خدمت با هم ملاقات کرده و یکدیگر را کمک نمایند، تلاش‌هایشان می‌تواند بسیار تقویت گردد.

عملکرد لجنه تبلیغ ناحیه‌ای نیز به سطح جدیدی ارتقا می‌یابد. این لجنه به بررسی کامل تراوضاع در تمامی محدوده جغرافیایی می‌پردازد: از یک طرف قابلیت‌های جامعه و اثرات حاصله از رشد پایدار و از طرف دیگر پیامدهای درازمدت واقعیات اجتماعی برای جامعه‌سازی را به دقت ارزیابی می‌نماید؛ در برنامه‌ریزی‌هایی که در هر دور انجام می‌دهد اتکای شدید به نفوسی دارد که بزرگ‌ترین قسمت کار ترویج و تحکیم را به دوش دارند اما با توجه به افزایش تعداد افرادی که به نحوی از انحا با الگوی فعالیت مرتبط هستند، مجموعه‌ای از سؤالات متنوعی درخور توجه بیشتری می‌باشد: چگونه می‌توان تمامی جمع مؤمنین را در جهت حمایت از اهداف تبلیغی بسیج نمود؟ چگونه می‌توان ملاقات دوستان در منازل را به طور سیستماتیک سازمان داد تا از تزئید معلومات و بحث‌هایی که آنان را با جامعه مرتبط می‌سازد بهره‌مند شوند؟ چگونه می‌توان پیوندهای روحانی با والدین کودکان و نوجوانان را قوی ساخت؟ چگونه می‌توان علاقه‌کسانی را که نسبت به امر الله حسن نیت نشان می‌دهند ولی در فعالیت‌ها هنوز شرکت نکرده‌اند پرورش داد؟ مسئله قابل توجه دیگر چگونگی ترویج برگزاری گسترده جلسات دعا است تا از این طریق صدها و در نهایت هزاران نفر به همراه خانواده‌ها و همسایگان خود به دعا و نیایش مشغول شوند. لجنه البته نهایتاً خواهان آنست که دامنه مجهودات جامعه را دائماً گسترش دهد تا نفوس بیشتری با پیام شفابخش حضرت بهاءالله آشنا شوند. برای اداره امور پیچیده مربوط به وظایف خویش از جمله جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل اطلاعات آماری و دیگر امور، لجنه از مساعدت افرادی به غیر از اعضای خود استفاده می‌نماید. انجام این وظایف پیچیده بیش از پیش همکاری نزدیک با محفل روحانی محلی را نیز ایجاب می‌کند.

محفل روحانی محلی با توجه به تعداد فزاینده افرادی که در فعالیت‌ها حضور می‌یابند، قابلیت خود را توسعه می‌دهد تا مسئولیت‌های متعدّد خود را در قبال یک جامعه در حال رشد ایفا کند. محفل خواهان ایجاد محیطی است که همه تشویق به شرکت در مجهودات مشترک جامعه گردند. محفل محلی مشتاق است که نهادهای محدوده جغرافیایی در اجرای نقشه‌های خود موفق گردند و با آشنایی نزدیکش با شرایط ناحیه تحت اشراف خود، می‌تواند توسعه فرایندهای متعامل در سطح محلی را تقویت و تشویق کند. با توجه به این نکات، محفل بر مشارکت کامل دوستان در برنامه‌های سازمان یافته به منظور خاص و در جلسات تأمل و بازنگری تأکید می‌کند و برای اقدامات و رویدادهای جاری در سطح محلی منابع مادی و مساعدت‌های دیگری را فراهم می‌نماید. محفل هم‌چنین به این نیاز توجه دارد که مؤمنین جدید باید با دقت تمام پرورش یابند و در نظر گرفته شود که ابعاد مختلف حیات جامعه در چه زمان و چگونه باید به آنان معرفی گردد. سعی محفل بر آن است که با تشویق آنان به

مشارکت در دوره‌های مؤسسه آموزشی، دوستان از همان ابتدا خود را شرکت‌کنندگان در مجهوداتی شایسته برای ساختن جهانی نو ببینند؛ گردهمایی‌ها برای برگزاری ضیافت نوزده‌روزه، ایام متبرکه، و انتخابات بهائی فرصت‌هایی می‌شوند برای تأکید بر آرمان‌های والای جامعه، استحکام حس تعهد جمعی و تقویت خصوصیت روحانی آن. با افزایش تعداد اعضای جامعه، محفل به برگزاری این جلسات مهم با تمرکززدایی می‌اندیشد تا موجب تسهیل مشارکت هر چه بیشتر افراد گردد.

یکی از ویژگی‌های قابل توجه محدودده‌های جغرافیایی پیشرفته آن است که روحیه یادگیری در همه جامعه رسوخ می‌نماید و چون انگیزه‌ای برای افزایش قابلیت‌های تشکیلاتی عمل می‌کند. شرح تجارب، مشتمل بر بینش‌های حاصله در باره یک روش، یک رویکرد و یا تمامی یک فرایند دائماً بین مراکز فعالیت مبادله می‌شود. جلسه تأمل در تمام محدودده جغرافیایی که در آن بسیاری از این یادگیری‌ها ارائه می‌شود، غالباً با تشکیل جلسات تکمیلی در نواحی کوچک‌تر توأم است که احساس مسئولیت قوی‌تری در بین شرکت‌کنندگان ایجاد می‌کند. این حس مالکیت جمعی یعنی نیروی برخاسته از یک جمع متحد که مسئولیت رشد روحانی خود را در طی نسل‌های آینده بر عهده گرفته است از یک دور به دور دیگر آشکارتر می‌گردد. چون چنین عمل کنند، حمایتی که از مؤسسات منطقه‌ای و ملی بهائی و نهادهای وابسته به آنها دریافت می‌کنند مانند جریان بی‌وقفه‌ای از عشق و محبت احساس می‌شود.

آغاز تحرکی جدید در زمینه اقدام اجتماعی یکی از نتایج طبیعی افزایش منابع و ازدیاد آگاهی از مقتضیات ظهور امر الهی برای زندگی یک جمعیت است. برنامه توان‌دهی روحانی به نوجوانان و یا مشاورات در باره شرایط محلی در گردهمایی‌های جامعه اغلب به طور ارگانیک موجب شروع این چنین اقداماتی می‌شود. این مجهودات می‌تواند اشکال مختلفی به خود بگیرد مثلاً ارائه کمک تدریسی به کودکان، طرح‌هایی برای بهبود محیط زیست، و فعالیت‌هایی در جهت بهداشت بهتر و پیش‌گیری از بیماری‌ها. بعضی از این ابتکارات تداوم می‌یابد و به تدریج رشد می‌کند. در نقاط مختلف، تأسیس مدرسه جامعه بعد از افزایش توجه به آموزش صحیح کودکان و آگاهی به اهمیت آن به طور طبیعی از مطالعه مواد مؤسسه حاصل شده است. در مواقعی تلاش‌های دوستان می‌تواند از طریق کار یک سازمان ملهم از تعالیم بهائی که در آن حوالی فعالیت می‌کند بسیار تقویت گردد. یک اقدام اجتماعی هر چقدر هم در ابتدا کوچک باشد نشانه‌ایست از اینکه یک جمعیت در درون خود قابلیت بسیار مهم را پرورش می‌دهد که امکاناتی بی‌شمار و اهمیتی فراوان برای قرون آینده دارد: قابلیت یادگیری اینکه چگونه می‌توان تعالیم این ظهور اعظم را در ابعاد گوناگون حیات اجتماعی به کار گرفت. مجموعه این چنین ابتکاراتی به غنی کردن مشارکت در گفتمان‌های متداول در اجتماع در سطح فردی و جمعی نیز کمک می‌کند و همان طور که انتظار می‌رفت دوستان بیش از پیش به اشتغال فزاینده در حیات اجتماع جلب می‌شوند — پیشرفتی که بالقوه از همان ابتدا در الگوی عمل یک محدودده جغرافیایی موجود می‌باشد اما اکنون آشکارتر شده است.

رسیدن یک جمعیت به چنین نقطه‌ای در مسیر حرکتِ خویش گواه آن است که فرایند مسبب این حرکت از استحکام لازم برای تداوم مشارکت فزاینده در تمام زمینه‌های قابلیت‌سازی و اداره امور برخوردار است. این است نماد رشد مهم دیگری برای پیشرفت یعنی سومین نماد از زمانی که فرایند رشد در یک محدوده جغرافیایی آغاز گردیده است. این نماد حاکی از وجود سیستمی است که می‌تواند الگویی پویا از حیات جامعه را در مراکز متعدد یکی بعد از دیگری گسترش دهد، الگویی که می‌تواند سبب اشتغال مردمی اعم از زن و مرد، و پیر و جوان به کار تقلیب روحانی و اجتماعی خودشان گردد. این الگو تا به حال در حدود دویست محدوده جغرافیایی با شرایط اجتماعی و اقتصادی گوناگون به وجود آمده است و انتظار این جمع آن است که تا پایان نقشه آینده، در چند صد محدوده دیگر مشهود شود و این آینده‌ای است که احبایی که در هزاران محدوده جغرافیایی در سایر نقاط تلاش می‌کنند می‌توانند از آن الهام بگیرند.

در بعضی از محدوده‌های جغرافیایی که رشد تا این مرحله به پیش رفته، تحوّل حتمی مهیج‌تر به وقوع پیوسته است. محل‌هایی در این محدوده‌ها وجود دارد که درصد قابل ملاحظه‌ای از تمامی جمعیت اکنون به فعالیت‌های جامعه‌سازی مشغول‌اند. مثلاً دهکده‌های کوچکی هستند که در آنها مؤسسه آموزشی توانسته است همه کودکان و نوجوانان را در برنامه‌های خود مشارکت دهد. وقتی پوشش فعالیت‌ها وسیع می‌شود اثرات اجتماعی امر مبارک بیشتر آشکار می‌گردد. جامعه بهائی در مقام یک قوه اخلاقی ممتاز در زندگی مردم جایگاهی والا کسب می‌کند و قادر است بینش و دیدگاهی سرشار از آگاهی، مثلاً در خصوص تربیت نسل‌های جوان‌تر را به گفتمان‌های جاری در اجتماع تقدیم کند. مسئولین امور اجتماع از بینش و تجارب ناشی از اقدامات اجتماعی ملهم از تعالیم حضرت بهاء‌الله استفاده می‌نمایند. گفتگوهای راجع به رفاه عمومی و متأثر از تعالیم الهی در بخش وسیع‌تری از جمعیت رایج می‌شود تا جایی که اثرش را در گفتمان عمومی در یک محل می‌توان مشاهده نمود. و رای جامعه بهائی، سایرین نیز محفل روحانی محلی را به عنوان منبع درخشانی از حکمت می‌دانند که می‌توانند جهت تنویر افکار به آن روی آورند.

ما به این نکته واقفیم که چنین پیشرفت‌هایی هنوز چشم‌انداز دوری برای بسیاری از محدوده‌ها است حتی در مواردی که الگوی فعالیت‌ها تعداد زیادی را در بر می‌گیرد اما در بعضی نقاط این پیشرفت هم‌اکنون در حال وقوع می‌باشد. در چنین محدوده‌هایی در حالی که احباً هم‌چنان به تداوم فرایند رشد اشتغال دارند ابعاد دیگر مجهودات بهائی به نحو فزاینده‌ای توجه‌شان را به خود معطوف می‌دارد. آنان خواهان درک این نکته هستند که چگونه یک جمعیت محلی شکوفا می‌تواند اجتماعی را که خود بخشی از آنست تقلیب نماید، سؤالی که مرزی جدید برای یادگیری‌های آینده‌ای نه چندان دور است و سرانجام تمامی عالم بهائی از بینش‌های حاصله آن مستفیض خواهد شد.

شکوفایی استعداد جوانان

فعالیت‌های شگرف جوانان در میدان خدمت یکی از بهترین ثمرات نقشه کنونی است. اگر برآستی گواهی بر وجود استعداد خارق‌العاده جوانان لازم بود آن گواه اکنون به نحو انکارناپذیری مدلل گشته است. پس از برگزاری کنفرانس‌های جوانان در سال ۲۰۱۳ فوران نیرویی که صرف انجام کار در محدوده‌های جغرافیایی گردید به وضوح نشان می‌دهد که چگونه جامعه اسم اعظم قادر است والاترین آمال نسل جوان را جلوه‌گر سازد. موجب نهایت سرور است که پس از شرکت بیش از هشتاد هزار نفر جوان در این کنفرانس‌ها، گروه دیگری متجاوز از صد هزار نفر به آنان ملحق و در فضاهاى متعدّد محشور شدند. فراهم کردن تمهیداتی برای تشویق جوانان به مشارکت کامل در فعالیت‌های جامعه باید بخش مهمی از نقشه جدید را تشکیل دهد.

مشارکت پرشور جوانان این واقعیت را نیز تأیید نمود که این نور دیدگان پذیراترین عنصر هر جمعیت مستعدی هستند که دوستان خواهان تماس با آن می‌باشند. یادگیری حاصله در این زمینه آن است که چگونه می‌توان افراد جوان را یاری نمود تا از نقشی که قادرند در بهبود اجتماع خود داشته باشند آگاه شوند. با افزایش آگاهی، جوانان به نحو فزاینده‌ای اهداف جامعه بهائی را اهداف خود دانسته اشتیاق خود را برای صرف قوای خویش در جهت انجام امور جاری ابراز می‌دارند. گفتگو در این زمینه این علاقه را برمی‌انگیزد که چگونه قدرت‌های مادی و معنوی که در دسترس جوانان است در این دوره از حیات می‌تواند برای برآوردن نیازهای دیگران به خصوص نسل‌های جوان تر هدایت شود. گردهمایی‌های روزافزون مخصوص جوانان اینک با وفور بیشتری در سطح محدوده جغرافیایی و حتی در سطح محله یا دهکده برگزار می‌شود و موقعیت‌های مطلوبی برای شدت بخشیدن به این گفتگوهای جاری ایجاد می‌کنند. تشکیل این قبیل جلسات یکی از ویژگی‌های مشترک ادوار فعالیت در بسیاری از محدوده‌های جغرافیایی می‌باشد.

تجربه نشان می‌دهد که اگر گفتگو در باره کمک به بهبود وضع اجتماع به بررسی مضامین روحانی نپردازد نمی‌تواند موجبات بهره‌مندی از عمیق‌ترین سرچشمه‌های انگیزه را فراهم آورد. اهمیت "عمل کردن" — قیام به خدمت و همراهی دیگر نفوس — باید با مفهوم "بودن" — افزایش درک تعالیم الهی و انعکاس خصایل روحانی در زندگی شخصی — هماهنگ باشد. بدین ترتیب است که جوانان بعد از آشنایی با سرشت والای رسالت آیین بهائی و با چشم‌اندازی که برای عالم انسانی تصویر می‌کند، طبیعتاً اشتیاق به خدمت را احساس می‌کنند، اشتیاقی که سریعاً مورد توجه مؤسسه آموزشی قرار می‌گیرد. برآستی شکوفایی قابلیت جوانان هدف مقدس برای هر مؤسسه آموزشی است. با این حال پرورش بیشتر این قابلیت در حال بروز مسئولیت کلیه مؤسسات امری است. آمادگی‌ای که جوانان برای اقدام در هرگونه خطوط عمل منتخب خویش از خود نشان می‌دهند ما را از این واقعیت غافل کند که آنان بعد از گام‌های اولیه به حمایت مستمر مؤسسات و نهادهای محدوده جغرافیایی نیازمندند.

جوانان نیز یکدیگر را در این جهت حمایت می‌نمایند؛ به شکل گروه گرد هم می‌آیند تا بیشتر مطالعه نمایند، در مورد خدمات خود مذاکره کنند، مساعی هم‌دیگر را تقویت نموده، عزم خود را قوی‌تر سازند، و دایره دوستی را وسیع‌تر کنند. تشویقی این چنین و از طرف هم‌سالان، گزینه‌ای است برای جوانان در مقابل ندهای فریبده‌ای که آنان را به سوی دام مصرف‌گرایی می‌کشاند، وسیله‌ای است برای مقاومت با شیفتگی‌هایی که اعتیادوار عمل کرده وقت و انرژی را به خود معطوف می‌کند، و هم‌چنین پشتیبانی است برای مقابله با نیروهایی که آنان را به خبیث جلوه دادن دیگران فرا می‌خواند. در بستر این چنین مادّی‌گرایی یأس‌آور و اجتماعی در حال فروپاشی است که برنامه نوجوانان در این زمان ارزش خاص خود را ظاهر می‌سازد، برنامه‌ای که عرصه‌ای مطلوب در اختیار جوانان قرار می‌دهد تا به افراد جوان‌تر از خود کمک کنند تا در مقابل قوای فرساینده‌ای که به ویژه آنان را هدف قرار داده است ایستادگی نمایند.

با حرکت جوانان در مسیر خدمت، مجهودات‌شان با فعالیت‌های محدوده جغرافیایی یک‌پارچه می‌شود و در نتیجه تمامی جامعه به عنوان یک کلیت منسجم شکوفا می‌گردد. تماس با خانواده‌های جوانان راهی طبیعی برای تقویت جامعه‌سازی است. وظیفه خطیر مؤسسات و نهادهای امری حال این است که قابلیت خود را برای یافتن راه‌های به ثمر رساندن سیستماتیک استعدادهای بالقوه جوانان افزایش دهند. با آگاهی بیشتر از مقتضیات و خصوصیات این گروه سنی، مؤسسات قادر خواهند بود بر طبق آن برنامه‌ریزی کنند مثلاً فرصت‌هایی فراهم آورند که شاید بلافاصله بعد از اتمام یک گردهمایی جوانان، شرکت‌کنندگان بتوانند دوره‌های مؤسسه را به طور فشرده، مطالعه نمایند. اشاعه انرژی حاصله از وجود گروهی پویا از جوانان موجب تسریع انجام امور در داخل محدوده جغرافیایی می‌گردد.

با وجود اینکه انتظار انجام اقدامات مهم از کسانی که تا این حد در مسیر خدمت فعال‌اند انتظاری به جا است ولی احباً باید از داشتن دیدگاهی محدود نسبت به تمهیدات رسیدن به سن بلوغ اجتناب نمایند. فارغ البال بودن و داشتن وقت، بسیاری از جوانان را قادر می‌سازد تا خدمت خود را مستقیماً با نیازهای جامعه تطبیق دهند ولی باید به خاطر داشت که با گذشت سن از بیست‌سالگی افق‌های موجود برایشان وسعت می‌یابد و دیگر ابعاد مهم یک زندگی منسجم که به همان اندازه درخور ستایش و نیازمند کوشش است به مرور مورد توجه بیشتر آنان قرار می‌گیرد. برای بسیاری از جوانان تحصیلات عالی یک اولویت فوری خواهد بود که بسته به فرصت‌های موجود ممکن است دانشگاهی و یا حرفه‌ای باشد و بدین ترتیب فضاهای تازه‌ای برای تعامل با جامعه به روی آنان گشوده می‌شود. به علاوه زنان و مردان جوان عمیقاً از نصایح قلم اعلی آگاه می‌شوند که می‌فرمایند "تروجا یا قوم لیظهر منکم من یدکرنی بین عبادی" و "برکل لازم که به صنایع و اکتساب مشغول گردند." جوانان با انتخاب شغل طبعاً می‌کوشند تا در رشته خود فعال باشند و یا حتی موجب پیشبرد آن در پرتو بینش‌هایی حاصله از مطالعه مستمر تعالیم الهی شوند و هم‌چنین می‌کوشند تا در شغل‌شان نمونه درست‌کاری و کمال باشند. حضرت بهاء‌الله توصیه می‌فرماید که "ای بنده من بهترین ناس آنانند که به اقرار تحصیل کنند و صرف خود و ذوی القربی نمایند حباً لله رب العالمین." این نسل جوان خانواده‌هایی تشکیل خواهند داد که زیربنای جوامعی شکوفا را تضمین خواهد کرد.

عشق فزاینده جوانان به حضرت بهاء‌الله و تعهد شخصی‌شان به انجام موازینی که حضرتش آنان را به رعایت آن دعوت فرموده سبب می‌شود که فرزندان خود را با محبت‌الله که "با شیر مادر ممزوج شده" پرورش دهند و همواره در ظلّ تعالیم الهی پناه جویند. پس واضح است که مسئولیت جامعه بهائی نسبت به جوانان عزیز با قدم گذاردن آنان به میدان خدمت پایان نمی‌پذیرد. تصمیمات مهمی که جوانان در باره جهت زندگی دوران بزرگسالی خود می‌گیرند مشخص خواهد ساخت که آیا خدمت به امر الهی فقط فصلی کوتاه و به یاد ماندنی از ایام جوانی آنان بوده و یا به محوری ثابت برای حیات دنیوی‌شان تبدیل شده و هم‌چون دریچه‌ای است که از طریق آن همه اقدامات دیگر مشاهده می‌شوند و مورد تعمق قرار می‌گیرند. امید این جمع به شما و به معاونین شماست که آنچه در قوه دارید به کار گیرید تا در مشورت‌های خانواده‌ها، جوامع، نهادها و مؤسسات، امکانات پیشرفت مادی و معنوی جوانان به نحو مقتضی مورد توجه قرار گیرد.

افزایش قابلیت تشکیلاتی

الزامات نقشه کنونی یعنی ایجاد هزاران برنامه جدید رشد و تقویت برنامه‌های موجود به توانایی و هماهنگ‌سازی قابل توجهی از جانب مؤسسات ملی و منطقه‌ای و هم‌چنین از جانب مؤسسه مشاورین نیاز داشت که تحقق آن با روحیه مشترک همکاری بین سه شرکت‌کننده نقشه یعنی فرد، جامعه و مؤسسات امکان‌پذیر گردید. چنین روحیه‌ای لازمه انجام هر اقدام مهمی بود از جمله ابتکارات ویژه برای استقرار مهاجرین در بعضی کشورها و البته سازمان دهی صد و چهارده کنفرانس جوانان. رواج گرایش‌هایی چون خدمت مشتاقانه، انعطاف‌پذیری، و انقطاع از تمایلات شخصی، حتی به فعالیت‌های روزمره اداری نیز کیفیتی روحانی بخشید. الزامات جدید نقشه آینده بدون شک آزمونی است دیگر برای قابلیت مؤسسات بهائی ولی آنها این روحیه اتحاد را یقیناً در بین همه کسانی که با هم کار می‌کنند حفظ خواهند نمود.

همان‌طور که قبلاً اشاره شد حرکت محدوده‌های جغرافیایی در طول یک پیوستار به وجود تعهدی از سوی مؤسسات برای هدایت و حمایت نهادها در سطح محدوده و هم‌چنین تأمین به موقع منابع لازم بستگی دارد. این هدایت و حمایت یکی از مسئولیت‌های مهم شوراهای منطقه‌ای و مؤسسات آموزشی منطقه‌ای می‌باشد. در عرض پنج سال گذشته تعداد شوراها از صد و هفتاد به دویست و سه بالغ گردید که خود نشانه نیاز دائم‌التزاید و افزایش قابلیت برای انجام کار در این سطح است. در بعضی کشورها که در حال تدارک تشکیل این شوراها هستند به منظور کسب تجربه گام‌های مخصوص از جمله انتصاب گروه‌های منطقه‌ای برداشته شده است. در بعضی مناطق بسیار وسیع، شوراها ترتیبیاتی برای کمک به چندین محدوده هم‌جوار اتخاذ نموده‌اند. در عین حال در کشورهای کوچک‌تر که نیازی به تأسیس شوراهای منطقه‌ای نیست محافل ملی بیش از پیش به فکریافتن طرقی برای کمک به پیشرفت محدوده‌های جغرافیایی هستند و در بعضی موارد این وظیفه را به عهده یک گروه کاری گذاشته‌اند. شایسته است که شما یادگیری در این زمینه را تشویق نمایید با این هدف که به مرور زمان بتوان ساختارهایی رسمی

تعریف نمود تا این مسئولیت را به همان نحوی که در کشورهای دیگر بر دوش شوراها است به عهده بگیرند. تصور این است که به مانند شوراها، چنین ساختاری در سطح ملی از تعامل با مؤسسه مشاورین بهره‌مند خواهد بود.

مؤسسات منطقه‌ای و ملی برای آنکه بتوانند وظایف خود را به نحو مؤثری انجام دهند باید با پیشرفت‌ها در سطح مردمی و با یادگیری‌های حاصله در محدوده‌های جغرافیایی تحت نظارت‌شان کاملاً آشنا باشند. هم‌چنین مؤسسات لازم است به اطلاعات در باره حرکت محدوده‌های جغرافیایی و در باره کار مؤسسه آموزشی در منطقه تحت اشراف‌شان دسترسی به موقع داشته باشند تا بتوانند به نهادهای خویش کمک کنند و در خصوص مسائل زیادی از قبیل اعزام مهاجرین، اختصاص بودجه، تهیه و ترویج مطبوعات بهائی، و برنامه‌ریزی گردهمایی‌های تشکیلاتی، تصمیم‌های لازم را اتخاذ نمایند. این اطلاعات به آنها اجازه می‌دهد تا قرائتی دقیق از واقعیت جوامع‌شان داشته باشند و بدین ترتیب بتوانند با تسلط کامل بر نیازها در جهت برآوردن ضروریات جاری انرژی احباً را هدایت نمایند. یک محفل ملی ممکن است با مشورت شما مقتضی بداند که جنبه‌های خاصی از درس‌های آموخته شده را، به خصوص در ارتباط با طرح‌های سازمان‌دهی در سطوح محدوده جغرافیایی و منطقه‌ای، رسماً انتخاب و گسترش دهد. در کشورهای بزرگ‌تر با چندین شورای منطقه‌ای به خصوص هنگامی که امور اداری مؤسسه به عهده شوراها گذاشته شده است نیاز به اطلاع کامل از کلیه تجارب به دست آمده جامعه پیامدهای خاصی برای محافل ملی دارد. در این کشورها گاهی به ترتیبی تازه در سطح ملی نیاز است تا تجزیه و تحلیل‌های مستدلی از آنچه در تمامی مناطق آموخته می‌شود برای محفل ملی تهیه گردد.

مسئولیت پیشرفت در کلیه جوانب توسعه یک جامعه بهائی البته نهایتاً بر عهده محفل روحانی ملی است. اگرچه محفل خود نیز خطوط عمل مختلفی را دنبال می‌کند ولی در بسیاری از موارد این مسئولیت را از طریق حمایت و توان‌دهی به شوراها و منطقه‌ای یا نهادهای تخصصی خود انجام می‌دهد تا آنها در جهت پیشبرد مجهودات محوله گام بردارند. با افزایش قابلیت احباً و رشد جامعه، وظایف محفل ملی در تمام ابعاد متعددش به تناسب پیچیده‌تر می‌گردد. بنا بر این با توجه به وسعت وظایفی که در نقشه آینده در مقابل مؤسسات قرار دارد، برای محافل ملی و هم‌چنین شوراها و منطقه‌ای مفید خواهد بود که با همکاری شما هر از گاهی به بررسی عملیات اداری و حتی عناصری از عملکرد خود بپردازند و تشخیص دهند که آیا می‌توانند در آنها تعدیل و یا اصلاحاتی صورت دهند که فرایند رشد را بهتر بتوانند حمایت نمایند.

به همین نحو وصول به سطوح بالاتر انجام وظیفه یکی از الزامات مبرم مؤسسه آموزشی است. تلاش جامعه برای تقویت برنامه‌های رشد در هزاران محدوده جغرافیایی و برای حفظ تداوم شدت آنها وظایف سنگینی بر عهده این مؤسسه خواهد گذاشت. تمرکز مؤسسه آموزشی البته معطوف به بسط سه مرحله فرایند آموزشی مورد نظارت‌شان و هم‌چنین به تقویت فرایند یادگیری مربوط به هر یک از آنها می‌باشد به نحوی که هم کیفیت فعالیت‌های مؤسسه و هم قابلیت گسترش آنها به نفرات بیشتر همواره افزایش یابد. در حالی که توجه مؤسسات آموزشی به جنبه‌های عملی کار روزمره حائز اهمیت می‌باشد ولی وسعت دست‌آوردهای مورد نظر ایجاب می‌نماید که به طور جدی به

تأمل در استراتژی نیز پردازند. هیئت‌های مؤسسه آموزشی باید مستمراً با هماهنگ‌کنندگان ملی و منطقه‌ای و نیز با اعضای هیئت معاونت مشورت نمایند که چگونه یک فعالیت معین در یک محدوده جغرافیایی نضج می‌گیرد، چگونه می‌توان منابع کافی برای آن فراهم آورد، چه رویکردی در شرایط مختلف مؤثر واقع می‌شود، و چگونه می‌توان تجارب را با دیگران در میان گذاشت. نکته مد نظر این جمع آن است که این گروه همکار برای درک و به کارگیری بینش‌هایی که در باره ترویج کلاس‌های کودکان، گروه‌های نوجوانان، و حلقه‌های مطالعه در بین توده مردم حاصل می‌شود کوششی سیستماتیک و هماهنگ صورت دهند. توجه به سایر ابعاد کار مؤسسه، مانند طرح‌های هماهنگی در سطح محدوده جغرافیایی، افزایش قابلیت هماهنگ‌کنندگان، و مدیریت و تجزیه و تحلیل آمار و امور مالی نیز ضروری است. شما در همکاری با مؤسسات آموزشی مطمئناً ترتیباتی خواهید داد که آنها از تجارب سایر مؤسسات آموزشی در همان قسمت از جهان بهره‌مند شوند. البته جایگاه‌های نشریادگیری در باره برنامه نوجوانان نیز منبعی غنی از بینش برای مؤسسات آموزشی کشورها یا مناطق نزدیک می‌باشد.

با مساعی مؤسسات و نهادها در هر مملکت برای سرعت بخشیدن به فرایند ترویج و تحکیم، بدون شک موضوع منابع مالی بیش از پیش مورد توجه قرار خواهد گرفت. برآستی یکی از جنبه‌های مهم افزایش قابلیت تشکیلاتی در طی سال‌های آینده توسعه مستمر صندوق‌های محلی و ملی خواهد بود. برای تحقق این هدف دوستان عزیز باید دعوت شوند تا با دیدی تازه مسئولیت فردی تمام احباً برای حمایت امور امری از طریق امکانات شخصی را مورد ملاحظه قرار دهند و هم‌چنین امور مالی خویش را در پرتو تعالیم الهی تنظیم نمایند.

تمدن مورد نظر حضرت بهاءالله تمدنی است شکوفا که در آن منابع وسیع عالم در جهت عزت و احیای نوع بشر و نه برای ذلت و نابودی او صرف خواهد شد. بدین ترتیب، عملی تقدیم تبرّعات گویای مفهومی بسیار عمیق می‌باشد: تقدیم تبرّعات راهی است عملی و از ضروریات تسریع ظهور آن تمدن ربّانی. چنانچه حضرت بهاءالله می‌فرماید "امورات ارض را حقّ جلّ جلاله به اسباب معلق فرموده." بهائیان در اجتماعاتی زندگی می‌کنند که امور مادی آن به شدت آشفته و مختل است. فرایند جامعه‌سازی که دوستان در محدوده‌های جغرافیایی خود به پیش می‌برند نگرش و رفتاری را در مورد ثروت و دارایی ترویج می‌کند که با افکار متداول در عالم کاملاً متفاوت است. عادت تقدیم تبرّعات مرتّب به صندوق‌های امری که شامل تبرّع غیر نقد، به خصوص در بعضی نقاط جهان می‌باشد ناشی از حسّ توجه فردی به رفاه جامعه و پیشرفت امرالله است. وظیفه تقدیم تبرّعات درست مانند وظیفه تبلیغ امر الهی یکی از جنبه‌های اساسی هویت بهائی و موجب تقویت ایمان است. تبرّعات سخاوت‌مندانه و فداکارانه افراد احباً، آگاهی جمعی از نیازهای مالی که جامعه آن را ترویج می‌دهد، و نظارت دقیق و مسئولانه مؤسسات امری بر منابع مالی را می‌توان به منزله تجلیات عشق و محبتی دانست که این سه عنصر فعال را بیشتر به هم پیوند می‌دهد. تبرّع داوطلبانه نهایتاً این آگاهی را به وجود می‌آورد که اداره امور مالی شخصی بر طبق اصول روحانی بُعدی است ضروری از یک زندگی منسجم، موضوعی است وجدانی و طریقی است که در آن تعهد نسبت به رفاه عالم در عمل متجلی می‌گردد.

این مطالب را با وقوف به مسئولیت بی نظیری که بر دوش شما و هیئت معاونت و مساعدین آنان برای افزایش درک احباً در مورد مسائل گوناگون از جمله ویژگی‌های رشد است با شما عزیزان در میان می‌گذاریم. همان طور که قبلاً اشاره کرده‌ایم جامعه بهائی با داشتن مؤسسه مشاورین از مزایای سیستمی برخوردار است که از طریق آن درس‌های آموخته شده در اقصی نقاط عالم می‌تواند به فرایند جهانی یادگیری کمک نماید، فرایندی که هر یک از پیروان حضرت بهاء‌الله قادر به مشارکت در آن است. با عمیق‌تر شدن درک دوستان از نقشه پنج‌ساله، به مرور زمان بینش‌های ناشی از به کار بستن هدایات روشن می‌شود، تشریح می‌گردد، در افکار و اذهان تثبیت شده به دیگران نیز ارائه می‌شود. جامعه اعظم در این راستا بی‌نهایت مدیون مؤسسه جلیله دارالتبلیغ بین‌المللی است که در سال‌های اخیر با جدیتی چشم‌گیر در جهت پرورش مشفقانه و اشاعه فعّالانه روحیه یادگیری که اکنون به خوبی استقرار یافته اقدامات شایانی به عمل آورده است.

عناصر اساسی نقشه آینده به مانند عناصر نقشه‌های قبلی روشن است. با این حال، درکی عمیق از جنبه‌های گوناگون آن مستلزم آشنایی با مجموعه پیچیده‌ای از عملیاتی است که از طریق آن یک محدوده جغرافیایی توسعه می‌یابد. امید این جمع آن است که احبای عزیز به طور کلی و مؤسسات امری و نهادهایشان به طور اخص با اتکا به شما که با هدایات مربوطه به خوبی آشنا هستید و توجه آنان را به ملاحظات مختلفه معطوف خواهید داشت بتوانند مشاورات خود را روشنی بخشند. اما بدیهی است که کمک به دوستان در حد اقل پنج هزار محدوده جغرافیایی که در آن الگوی عمل در حال شتاب است چالشی قابل ملاحظه خواهد بود، چالشی که برای نحوه عملکرد خود شما و به خصوص برای اعضای هیئت معاونت پیامدهایی در بر خواهد داشت. محدوده‌هایی که در ناحیه خود در صفت اول فرایند رشد قرار دارند به نحوی اجتناب‌ناپذیر قسمت اعظمی از وقت اعضای هیئت معاونت را به خود اختصاص خواهد داد؛ ترتیبات اداری در سطح منطقه‌ای نیز به حمایت بیشتری از سوی آنان نیاز خواهد داشت. اعضای هیئت معاونت با بسیاری از دیگر امور جامعه نیز مرتبط می‌باشند؛ این خادمان عزیز امر الله با عطف توجه به توسعه هر یک از مراحل فرایند آموزشی و هم‌چنین به تقویت ادوار فعالیت‌های انسجام در بین خطوط عمل در حال پیشرفت یک محدوده جغرافیایی را استحکام می‌نمایند و اشتیاق تبلیغ را شعله‌ور می‌سازند. در انجام مسئولیت خود برای ترویج روحیه یادگیری و برای کمک به دوستان در راه ورود به میدان خدمت، اعضای هیئت معاونت از مؤسسه آموزشی که جنبه‌هایی از آموزش ارتباط نزدیک با وظایف آنان دارد استفاده موفور می‌کنند. اما دیگر وظایف اعضای هیئت معاونت نیز به همان نسبت مهم است. پس لازم است که برای انجام مسئولیت‌های همه‌جانبه، توجه خود را معطوف به استفاده از مساعدین به نحوی وسیع‌تر و خلاق‌تر کنند. هر وظیفه‌ای را اعم از ساده و یا پیچیده، کلی یا تخصصی البته می‌توان به مساعدین محول نمود و این تنوع و تطبیق‌پذیری نشانی از توانایی خاص این مؤسسه است. بعضی از مساعدین ممکن است به خدمت در سطح جامعه محلی مشغول باشند و به دیگر مساعدین می‌توان وظایفی مربوط به تمامی یک محدوده جغرافیایی را محول نمود. اعضای هیئت معاونت با آماده‌سازی مساعدین و با هدایت آنان و افزودن تدریجی بر وظایف‌شان به تناسب ازدیاد قابلیت، قادر خواهند بود به نحو بهتری امکانات موجود را به کار گیرند. بدین ترتیب مطمئناً یادگیری فراوانی در این زمینه حاصل خواهد شد و بینش‌هایی جدید از تجارب معاونین خود کسب خواهید نمود.

دورانی مشحون از قوای روحانی

پی‌گیری سیستماتیک نقشه در همه ابعادش موجب پیدایش الگویی از تلاش جمعی است که از جمله ویژگی آن نه فقط تعهد به خدمت بلکه گرایش به عبادت و نیایش می‌باشد. شدت یافتن فعالیت‌های لازم در پنج سال آینده جنبه نیایشی حیات را در بین کسانی که در محدوده‌های جغرافیایی در سراسر جهان دوش به دوش یکدیگر خدمت می‌کنند غنی خواهد ساخت. این فرایند غنی‌سازی هم‌اکنون بسیار پیشرفته است. ملاحظه فرمایید که به عنوان مثال جلسات نیایش و دعا چگونه جزئی جداناپذیر از حیات جامعه شده است. جلسات دعا فرصتی است که هر فردی می‌تواند با ورود به آن از نفعات روحانی مستفیض گردد، حلاوت دعا را تجربه نماید، در کلام خلاق الهی تأمل کند و با بال و پر روح پرواز نموده به راز و نیاز با محبوب یکتا پردازد. در این جلسات است که احساس دوستی و هم‌دلی ایجاد می‌شود به خصوص ضمن گفتگوهای متعالی روحانی که طبعاً در چنین مواقعی پیش می‌آید و از طریق آن "مداین قلوب" فتح می‌شود. با تشکیل جلسه‌ای برای دعا که در آن بزرگ‌سالان و کودکان از هر پیشینه‌ای می‌توانند شرکت کنند، روح مشرق‌الذکار در محله تجلی می‌نماید. گسترش خصلت دعا در یک جامعه بر ضیافت نوزده‌روزه اثر می‌گذارد و در دیگر اوقاتی که دوستان دور هم جمع می‌شوند نیز احساس می‌گردد.

بزرگداشت ایام متبرکه در این راستا از اهمیت خاصی برخوردار است. در این ایام است که به نشانه عشق به هیاکل مقدسه‌ای که حیات و رسالت‌شان در چنین جلساتی گرامی داشته می‌شود الواح زیارت می‌شود، مناجات‌ها، داستان‌ها، سرودها و احساسات و عواطف لطیف بیان می‌گردد که خود بر قلوب اثر گذاشته ارواح را سرشار از اعجاز و تکریم می‌نماید. در طی نقشه پنج‌ساله‌ای که به زودی آغاز خواهد شد دو رویداد بسیار مهم از این قبیل رخ خواهد داد: دوستمین سالروز میلاد حضرت بهاء‌الله و میلاد حضرت باب به ترتیب در سال‌های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۹ میلادی. این جشن‌های شکوهمند فرصت‌هایی برای بهائیان در هر سرزمین فراهم خواهد ساخت تا بیشترین تعداد ممکن از مؤمنین و خانواده‌های آنها و دوستان و همکاران‌شان و نیز دیگران را از همه سطوح اجتماع به این جلسات دعوت کنند تا لحظاتی را گرامی دارند که وجودی بی‌همتا در عالم خلقت یعنی یک مظهر ظهور الهی به این جهان قدم گذاشته است. برگزاری این جشن‌ها مطمئناً موجب افزایش این درک خواهد شد که رعایت ایام متبرکه اکنون بر طبق تقویمی که احبای الهی را در اقصی نقاط عالم متحد می‌نماید، چگونه سبب تقویت هویت بهائی می‌گردد.

جامعه بهائی در طی سال‌های آینده در واقع چند سالروز را گرامی خواهد داشت که با صدمین سال صعود حضرت عبدالبهاء در نوامبر ۲۰۲۱ به پایان می‌رسد، زمانی که اولین قرن عصر تکوین خاتمه می‌پذیرد. سال آینده عالم بهائی وارد یک صدمین سال صدور اولین لوح از الواح نقشه ملکوتی از کلک معجزشیم مولای حنون خواهد شد. حضرت عبدالبهاء در این چهارده لوح که در تاریک‌ترین ساعات حیات بشری صادر فرمودند منشوری برای تبلیغ امر مبارک بنیان نهادند که حوزه عملکرد آن تمامی کره ارض است. اجرای این الواح تا سال ۱۹۳۷ معلق

ماند تا اینکه اولین نقشه از سلسله نقشه‌های پی در پی با هدایت حضرت ولی‌ام‌الله به بهائیان امریکای شمالی اختصاص داده شد. از آن پس، اجرای نقشه ملکوتی در طی دهه‌ها و با افزایش قابلیت جمعی پیروان حضرت بهاء‌الله ادامه یافته و آنان را برای رویارویی با وظایف عظیم توانمند ساخته است. چه شگرف است بصیرت بانی این نقشه ملکوتی! آن مولای محبوب منظر روزی را به حیسانش نمودار فرمود که انوار ظهور اب بزرگوارش سراسر عالم را منور خواهد ساخت. آن هیکل بی‌مثال نه فقط تدابیر لازم و اصول راهنما برای انجام این هدف جلیل را مقرر نمود بلکه شرایط روحانی تغییرناپذیر آن را معین فرمود. منشأ همه تلاش‌های دوستان در جهت انتشار سیستماتیک تعالیم امر الهی را می‌توان در قوای مکنونه مودوعه در این نقشه ملکوتی یافت.

نقشه جهانی آینده که یاران الهی به اجرای آن دعوت خواهند شد مستلزم به کارگرفتن راه‌بردهای تثبیت شده، عمل سیستماتیک، تجزیه و تحلیل‌های مبتنی بر اطلاعات، و بینشی دقیق و ژرف می‌باشد. اما و رای همه امور، مشروعی است روحانی و خصوصیت واقعی آن هرگز نباید مستور گردد. شرایط اسف‌بار جهان فوریت ورود به میدان عمل را الزامی می‌سازد. آنچه پیروان حضرت بهاء‌الله در طی بیست سال گذشته آموخته‌اند باید سبب اوج‌گیری توفیقات پنج سال بعدی گردد. وسعت آنچه احبای عزیز به انجامش فرا خوانده شده‌اند یادآور یکی از الواح مبارک حضرتش می‌باشد که با کلامی جذاب در باره چالشی که انتشار امر مبارکش به دنبال خواهد داشت چنین می‌فرمایند:

کم من ارض باتت من غیر زرع و حرث و کم من ارض زرع و حرث و باتت من غیر ماء و کم من ارض اتی وقت حصاها و لم یکن من حاصد لیحصدها. ولکن از بدایع الطاف الهیه و ظهورات عواطف رحمانیه امید هست که نفوسی به اخلاق ملکوتیه ظاهر شوند و به تبلیغ امر الله و تربیت من فی العالم مشغول گردند.

هدف مجهودات سیستماتیک عاشقان آن روی دلجو در سراسر عالم معطوف به تحقق امیدی است که جمال قدم آن را بیان فرموده‌اند. باشد که ید عنایتش در هر برهه از زمان آن عزیزان را به تأییدات ملکوتیه‌اش مدد فرماید.

[امضا: بیت العدل اعظم]